

[Mimi Jakobsen]

re eller større ydelser, men derimod med behov for simpel oplysning eller en hjælpende hånd.

Blandt eksemplerne kan fremhæves en familie med et 3-årigt leukæmiramt barn, der er indlagt på Rigshospitalet. Familien ønsker med god grund at vide, hvordan den bedst håndterer situationen ved barnets udskrivning.

I et andet tilfælde drejer det sig om en førtidspensionist med skader efter arbejde med opløsningsmidler, der ikke kan klare læsning/udfyldelse af papirer, som samfundet kræver borgerens medvirken til.

Der er formentlig tale om et begrænset omfang af en form for manglende imødekommenhed over for borgerne. Men da det netop drejer sig om mennesker, der enten ikke mere kan selv eller befinder sig i en akut uoverskuelig og belastende situation, er det særlig beklageligt, når der forekommer svigt.

Svar (31/1 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Det fremgår af bistandsloven, at der er en forpligtelse for det sociale udvalg til at tilbyde vejledning og rådgivning til enhver, som må antages at trænge hertil.

Bistandslovens § 28 lyder således:

»Det sociale udvalg kan tilbyde enlige og familier vederlagsfri løbende vejledning og rådgivning og er forpligtet til ved opsøgende virksomhed at rette sådant tilbud til enhver, som må antages at trænge hertil. Målet for vejledningsarbejdet er at hjælpe de pågældende over øjeblikkelige vanskeligheder og på længere sigt sætte dem i stand til at løse opstående problemer ved egen hjælp. Vejledningen kan ydes alene eller i forbindelse med anden hjælp eller bistand.«

Af Socialministeriets cirkulære af 12. december 1986 om rådgivning og vejledning efter bistandsloven fremgår, at der fra det sociale udvalgs side må drages omsorg for, at tilbudet om åben, vederlagsfri vejledning og rådgivning bliver kendt som en hjælpeforanstaltning, der er til rådighed for alle. Dette kan bl.a. ske gennem annoncering, fremlæggelse af brochurer m.v.

Det fremgår også af cirkulæret, at der specielt må lægges vægt på at sikre, at svage eller truede personer eller familier også reelt får let adgang til vejledning og rådgivning. Som eksempler er nævnt førtids- og folkepensionister, børnerige familier, ungdomsgrupper og indvandrere.

Om den opsøgende virksomhed siges i cirkulæret, at forpligtelsen går ud over en blot information om muligheden for vejledning og rådgivning, idet der over for enhver, der må antages at trænge dertil, er en pligt til at fremsætte et så konkret tilbud om vejledning og rådgivning, at klienten kan forstå, at der er tale om et reelt tilbud om hjælp til løsning af problemerne.

Jeg mener således, at kommunernes forpligtelse til at yde råd og vejledning er tilstrækkelig klart præciseret.

Da råd og vejledning er en ydelse efter bistandsloven, kan klager over afslag herpå indbringes for amtsankenævnet, i Københavns og Frederiksberg Kommuner for Den Sociale Ankestyrelse efter bistandslovens almindelige klagereregler.

Klage over en kommunes generelle service-niveau på rådgivningsområdet skal rettes til de sociale tilsynsmyndigheder, dvs. Socialstyrelsen som 1. instans og Socialministeriet som 2. instans.

Tilsynsmyndighederne kan dog ikke gribe direkte ind over for kommunerne, men kan alene give henstillinger og vejledning.

Er der tale om, at personalet i en kommune ikke lever op til kommunens almindelige serviceniveau – herunder med hensyn til råd og vejledning – skal klager herover rettes til borgmesteren eller kommunalbestyrelsen.

Jeg kan tilføje, at jeg i forbindelse med de overvejelser, der finder sted om ændringer på arbejdsskadeforsikringsområdet, er meget opmærksom på specielt de hjerneskadedes problemer.

Spm. nr. S 429

Til **industriministeren** (20/1 89) af:

Ingrid Kjældgaard (FP):

»Kan ministeren gøre rede for, hvilke institutioner under Industri- og Handelsstyrelsen der er blevet privatiseret, hvor store beløb disse har indbragt statskassen, samt oplyse, hvilke institutioner der fremover ønskes privatiseret og det forventede provenu heraf?«

Begrundelse

Afdelingschef i Industriministeriet Hagen Jørgensen har over for dagbladet Politiken den 12. januar 1989 bekræftet, at Industriministeriet har solgt aktiviteter fra Industri- og Handels-